

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 21161/2024
09.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у правној ствари тужиоца “ODM collections” из Београда, чији су пуномоћници Дејан Вуковић и Предраг Миладиновић, адвокати из ..., против тужених АА и ББ из ..., чији је пуномоћник Душан Костић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5953/23 од 03.04.2024. године, у седници одржаној 09.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5953/23 од 03.04.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужених изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5953/23 од 03.04.2024. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 25943/21 од 24.05.2023. године ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев па су обавезани тужени да тужиоцу на име дуга солидарно исплате 12.169,46 евра у динарској противвредности према средњем курсу НБС на дан исплате и то 11.235,91 евро у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате на име основног дуга са припадајућом каматом на овај износ одређеном од стране Централне банке Европске Уније почев од 03.10.2008. године до 24.12.2012. године и износ припадајуће камате која се обрачунава на овај износ у висини референтне каматне стопе ЕЦБ на главне операције за рефинансирање увећане за осам процентних поена почев од 25.12.2012. године до дана исплате у складу са Законом о затезној камати; 933,53 евра у динарској противвредности према средњем курсу НБС на дан исплате на име обрачунате а неисплаћене камате обрачунате за период од пуштања кредита у течај до оглашавања доспелости. Ставом другим изреке, обавезани су тужени да тужиоцу солидарно накнаде трошкове парничног поступка од 194.352,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев у делу који се односи на законску затезну камату на трошкове поступка од дана пресуђења до дана извршности као неоснован.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 5953/23 од 03.04.2024. године ставом првим изреке, потврђена је пресуда Првог основног суда у Београду П 25943/21 од 24.05.2023. године у делу става првог изреке којим су обавезани тужени да тужиоцу на име дуга солидарно исплате 12.169,43 евра и то на име основног дуга 11.235,91 евро у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате и на име обрачунате а неисплаћене камате за период од пуштања кредита у течај до оглашавања доспелости 933,55 евра у динарској противвредности према средњем курсу НБС на дан исплате и у ставу другом изреке, а жалба тужених у том делу одбијена је као неоснована. Ставом другим изреке, преиначена је пресуда Првог основног суда у Београду П 25943/21 од 24.05.2023. године у преосталом делу става првог изреке тако што су обавезани тужени да тужиоцу на износ од 11.235,91 евро плате камату коју утврђује Европска централна банка за период од 03.10.2008. године до 24.12.2012. године а од 25.12.2012. године до исплате у висини референтне каматне стопе ЕЦБ на главне операције за рефинансирање увећене за осам процентних поена, све у динарској противвредности према средњем курсу НБС на дан исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени су благовремено изјавили ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Ревидент указује на прекорачење тужбеног захтева зато што је првостепени суд тужиоцу досудио камату на износ од 11.235,91 евро коју утврђује Европска централна банка почев од 03.10.2008. године до 24.12.2012. године, а почев од 25.12. 2012. године до исплате камату у висини референтне каматне стопе ЕЦБ на главне операције за рефинансирање увећане за осам процентних поена, без означања да се исплата врши у динарској противвредности, а другостепени суд је побијану пресуду у том делу преиначио и исту камату досудио са обавезом тужених да камату плате у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате. Овај навод није од значаја за дозвољеност посебне ревизије јер се то изузетно правно средство може изјавити само због погрешне примене материјалног права а не због битне повреде одредаба парничног поступка, а на основу члана 404. ЗПП, којим је прописано да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). С тим у вези правило које се примењује у судској пракси је да тужбени захтев у страној валути садржи у себи и захтев за исплату у домаћој валути, због чега нема потребе за уједначавањем судске праксе, нити се ради о правном питању од општег интереса или у интересу равноправности грађана и новог тумачења права, због чега је сагласно одредби члана 404. став 1. ЗПП одлучено као у ставу првом изреке.

Ценећи дозвољеност ревизије тужених у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба је поднета 18.10.2017. године, а вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе која је одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописана као меродавна за дозвољеност ревизије.

Због тога је на основу члана 410. став 2. тачка 5. и 413. ЗПП одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа- судија
Бранка Дражић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић